

Hoi Ab,

Je zult toch lang moeten praten om mij te overtuigen dat imkeren met volken die niets presteren leuk is. Klanten die honing komen kopen moet je geen 'nee' verkopen; je raakt ze kwijt. Verder verwacht mijn fruitboer dat ik met sterke volken kom, die het werk kunnen doen waarvoor ze gehuurd zijn. Maar over deze zaak zullen we wel van mening blijven verschillen. Al de eigenschappen die jij in je vorige brief noemde zijn min of meer rasgebonden of erfelijk bepaald. Wij kunnen ze beïnvloeden door rassen te kruisen, selectie toe te passen enz. Simpel zat. Hoewel, simpel... Externe omstandigheden spelen ook een belangrijke rol. Dracht, huisvesting en wat dacht je van deze: 'De prestaties van de bijenvolken zijn een afspiegeling van de kundigheid van de imker.'

Iets anders, als je van mij verwacht dat ik de verdwijnsziekte even zal oplossen dan moet ik je toch hevig teleurstellen. We weten er gewoon te weinig van. Wij imkers 'kikken' op broed; veel broed dat is goed. Zo is het ons vele jaren met de paplepel ingegoten. In het najaar ruimte geven (twee bakken), beetje drijfvoeren, dan kan de koningin nog lekker veel gaan leggen, veel winterbijen kweken (!?) Meestal krijgen we dan wel een kast vol, maar hoe lang leven die bijen uit dat grote broednest? Zij hebben geen optimale verzorging gehad. Gebrek aan stuifmeel. Die zorg is bovendien een aanslag op al aanwezige winterbijen, dus ook die zijn verzwakt. Het gevolg is dat zo'n heel grote volk op een gegeven moment als een plumpudding inzakt. Ik ken imkers uit het Utrechtse die zeer vroeg inwinteren. Men bereikt daarmee twee dingen. Ten eerste verkeren de volken in augustus niet in een staat van ondervoeding. Ten tweede dwing je de bijen met een grote voedselvoorraad en (dus) weinig ruimte een klein broednest te onderhouden. Heel veel voedsterbijen om weinig broed te verzorgen. Dat broed wordt vertroeteld, d.w.z. uit dat broed worden zeer vitale, lang levende winterbijen geboren. Het zit niet in de hoeveelheid bijen, maar in de vitaliteit ervan. Een gezonde 7-ramer kan in het voorjaar explosief groeien, dat is bekend. Aldus doende lijkt mij dus de 'verdwijnsziekte' een onwaarschijnlijk verschijnsel. Maar ja, alle goede bedoelingen ten spijt, als je begin augustus nog onvoldoende honing voor je klanten hebt en je weet nog vele hectaren met uitbundig bloeiende klaver te staan, dan ga je je volken nog niet inwinteren. En als het goede 'honingweer' dan uitblijft, dan hebben je volken het slecht gehad. Dat kan je niet opvangen met een paar raampjes droge suiker. Het is allemaal oud nieuws Ab, maar toch. Tot schrijfs maar weer en nog de beste wensen, **Harry**.

Hallo Harry,

Ik weet dat je ieder jaar, zonder met raszuivere Carnica's te imkeren, koninginnen in Lemmer laat bevruchten. Dat je om mij van repliek te dienen dus je stokpaardje 'kruisen en selecteren' van stal haalt, begrijp ik maar al te goed. Ik neem jou dat gedoe met uitheemse bijenrassen niet persoonlijk kwalijk, daarvoor mag ik je te graag. Daarnaast huldig ik het principe 'vrijheid, blijheid'. Ik neem het dus niemand persoonlijk kwalijk. Toch wil ik nog wel een punt in onze discussie hierover naar voren brengen. Met al dat geteel van voor onze streken 'vreemdelingen' beïnvloed je natuurlijk wel op (on)behoorlijke wijze de bijenvolken van imkers die met de zogenaamde bastaarden imkeren. Ongewild zullen zij, wij (!), regelmatig Carnica, Buckfast, of wat voor bloed dan ook in onze volken tegenkomen. Vandaar ook bastaarden. Je mag je afvragen of dat een gezonde situatie is. Ik waag dat te betwijfelen. De door jou zo sterk benadrukte vitaliteit, maar ook zachtaardigheid, zwermrust, en noem maar op, het zou hierdoor allemaal wel eens nadelig kunnen worden beïnvloed. Niet voor niets hoor je, ook uit 'ras-kringen' wel: 'Het gaat om goede volken, goede drachten en goed weer om honing te kunnen oogsten.' Zonder dracht haalt geen enkel bijenvolk honing. Daarnaast vraag ik me af of het nu wel zo sociaal is om amper rekening te houden met de collega's. En wat is 'deskundigheid die zich weerspiegelt in prestaties van bijenvolken?' Wat dat betreft gaan wij natuurlijk niet met de gemakkelijkste schepseltjes om. Hun levenswijze leent zich nu eenmaal niet voor een bijenhouderij vergelijkbaar met de veehouderij, of de hondenfokkerij. En dat maakt het imkeren tegelijkertijd zo'n leuke hobby. Toch?

Nog even en je kan weer naar de wilgen, Harry. Ik denk dat ik de bijen dit jaar maar gewoon op de bijentuin laat staan. Mijn ervaringen zijn nogal wisselend zo vroeg in het voorjaar. Het is vaak nog zo koud en regenachtig. Mijn volken komen soms zwakker bij de wilg vandaan dan ze eerder de lente tegemoet gingen. Zo in het buitengebied en onbeschut staan de volken een stuk kouder dan in de beschutting van de stad, denk ik. Misschien staan hier dan wel minder wilgen, maar als ze wat vaker kunnen uitvliegen dan halen ze hun portie stuifmeel toch wel op; dat is toch waar het straks om gaat? En je maakt mij niet wijs dat er ieder jaar wilgenhoning geslingerd kan worden. Maar, ik wens je niettemin veel succes bij de wilgen. Ik hoor nog wel hoe 'goed' het er is gegaan dit jaar.

Groeten, **Ab**